

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 18192-11-25 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

לפני כבוד השופט אבי גורמן

מערערת אפקון תחבורה חשמלית בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד אבישי בן יצחק

נגד

משיבה רשות המיסים - קרן הפיצויים

ע"י ב"כ עוה"ד לירן פאר
פרקליטות מחוז מרכז (אזרחי)

פסק דין

1 לפניי ערעור, מכוח הוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (הוראות שעה – חרבות ברזל), התשפ"ד-2023
2 (להלן: "החוק"), אשר קבע כהוראת שעה תיקון לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961 (להלן:
3 "חוק מס רכוש"), שהגישה חברת אפקון תחבורה חשמלית בע"מ (להלן: "המערערת") כנגד החלטת ועדת
4 הערר למענקי קורונה וחרבות ברזל (להלן: "ועדת הערר"), לדחות את העררים שהגישה המערערת (ערר
5 1198-25 וערר 1199-25) כנגד החלטת רשות המיסים (להלן: "המשיבה"), וקבעה כי המערערת אינה
6 זכאית לפיצויים שתבעה.

7

8 אקדים ואומר כי לאחר שעיינתי בהחלטת ועדת הערר, שהיא החלטה מפורטת ומנומקת כדבעי, ונתתי
9 דעתי לטענות הצדדים, בכתב ובעל פה, ולאחר שמצאתי כי אין מקום לדחות את הממצאים העובדתיים
10 שנקבעו על ידי הוועדה, כי ממצאים אלה תומכים במסקנתה המשפטית של הוועדה וכי אין לגלות בה
11 טעות שבחוק – אני מורה על דחיית הערעור, וזאת בהתאם [לתקנה 148\(ב\)](#) [לתקנות סדר הדין האזרחי](#),
12 [תשע"ט - 2018 ותקנה 28 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים \(סדרי דין\)](#), תשס"א – 2000.

13 לאור זאת, להלן אנמק בקצרה את החלטתי, תוך התייחסות לעיקרי הדברים בלבד, בהם די כדי להבהיר
14 מדוע מצאתי כי דין הערעור להידחות:

15

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

רקע ותמצית העובדות הנדרשות

1. המערערת, אפקון תחבורה חשמלית בע"מ, עוסקת בהקמה, תפעול ומכירה של עמדות טעינה לרכבים חשמליים, והחלה את פעילותה בחודש ינואר 2019.
2. במהלך שנת 2023 הרחיבה המערערת את פריסת עמדות הטעינה שלה מ-857 עמדות בסוף שנת 2022 ל-1,214 עמדות בסוף שנת 2023, גידול המהווה תוספת של 357 עמדות טעינה וצמיחה של 42%.
- מתוך עמדות הטעינה החדשות, 120 הן עמדות טעינה מהירה בעלות הקמה של כ-135,000 ₪ לעמדה, ו-237 הן עמדות טעינה רגילות בעלות הקמה של כ-9,000 ₪ לעמדה.
3. המערערת הגישה תביעות לפיצוי בגין נזק עקיף במסלול הוצאות מזכות עבור חודש אוקטובר 2023 (בסך 600,000 ₪) וחודשים נובמבר-דצמבר 2023 (בסך מיליון ₪), אשר נדחו על ידי המשיבה בטענה כי לא התקיימה ירידה במחזורי העסקאות – בהשוואה לתקופת הבסיס בחודשים המקבילים בשנת 2022, אלא עלייה.
4. המערערת הגישה השגות וטענה כי יש לחשב את זכאותה לפי תקופת הבסיס שנקבעה ל-"עסק חדש", המבוססת על ממוצע מחזור העסקאות בחודשים ינואר-ספטמבר 2023, וזאת נוכח הצמיחה המבנית המשמעותית שעברה המערערת בשנת 2023. הקמת עמדות הטעינה החדשות, שקולה להקמת "סניף" חדש במהלך שנת 2023. כפי שהמשיבה נוהגת לראות בהקמת "סניף" - כפתיחה של עסק (המצדיקה קביעת שנת בסיס בהתאם לנתוני שנת 2023), כך יש לנהוג אף ביחס למערערת.
5. השגותיה של המערערת נדחו על ידי המשיבה - בהחלטות מיום 22.12.2024, ועל החלטות אלו הוגשו עררים לוועדת הערר.

תמצית החלטת ועדת ערר

6. ביום 07.09.2025 דחתה ועדת הערר את עררי המערערת (ערר 25-1198 וערר 25-1199), וקבעה כי אין מקום לחרוג מהנוסחה שנקבעה בחוק, על מנת להביא בחשבון את הגידול במספר עמדות ההטענה שהתקינה המערערת בשנת 2023.
7. ועדת הערר קבעה כי עמדות הטעינה אינן עונות להגדרת "סניף", שכן סניפים הם מקומות ניהול אוטונומיים ועצמאיים בעלי עובדים קבועים, בעוד עמדות ההטענה הן מתקנים אוטומטיים הדומים לכספומטים או למכונות לממכר שתייה או מזון. הרחבת פעילותה של המערערת, משקפת צמיחה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

- 1 עסקית, אך לא הקמת "סניפים" חדשים. אין המדובר בפתחת עסק חדש, אלא בהרחבה של אותה
- 2 פעילות הקיימת זה מכבר.
- 3 8. עוד נקבע כי היעדר מנגנון פיצוי לעסק שצמח בשנת 2023, נובע מהחלטה מודעת של המחוקק –
- 4 כפי שהדבר משתקף בדיוני ועדת הכספים ומהוראותיו הברורות של החוק, ועל כן הוחלט לדחות
- 5 את העררים ולהשית על המערערת הוצאות בסך 15,000 ₪.
- 6

תמצית טענות המערערת

- 7
- 8 9. המערערת טוענת כי שגתה ועדת הערר בפרשנות מצמצמת של המונח "סניף", ובקביעת מבחנים
- 9 כגון נוכחות עובדים קבועים, מבחנים שאינם מעוגנים במקור של ממש ואינם תואמים את
- 10 ההתפתחויות הטכנולוגיות בהיום.
- 11 10. לטענתה, הקמת 357 עמדות טעינה חדשות, בפריסה גיאוגרפית רחבה והשקעה של מיליוני שקלים,
- 12 שקולה מהותית ל"פתחת סניפים חדשים", המצדיקה חישוב הפיצוי לפי מנגנון של עסק שנפתח
- 13 בשנת 2023 – לגביו נתוני הבסיס להשוואה נלקחים ממחזור העסקאות הממוצע בינואר-ספטמבר
- 14 2023.
- 15 11. לחלופין, טוענת המערערת כי מדובר בנסיבות מיוחדות ושינוי מבני דרמטי המצדיקים סטייה
- 16 מנוסחת החישוב הסטנדרטית, על מנת למנוע עיוות כלכלי קיצוני.
- 17

תמצית טענות המשיבה

- 18
- 19 12. המשיבה טוענת כי החלטת ועדת הערר ניתנה כדין בהתאם ללשון החוק הברורה, לפיה חישוב
- 20 הפיצוי מבוסס על נוסחאות קבועות ואחידות ללא בדיקות פרטניות, במטרה ליצור מסלול פשוט,
- 21 מהיר ויעיל.
- 22 13. לטענת המשיבה, עמדת טעינה היא מכשיר קצה אוטומטי ואינה מהווה "סניף", שכן היא נעדרת
- 23 ניהול מקומי, קופה, או שירות אנושי, ובכך היא שונה מ"אורגניזם עסקי" מורכב דוגמת תחנת דלק
- 24 או חנות.
- 25 14. המשיבה מדגישה כי היעדר מנגנון פיצוי לעסקים בצמיחה שאינם פותחים סניפים פיזיים מוחשיים
- 26 - הוא בחירה מודעת של המחוקק, כפי שעלה בדיוני ועדת הכספים, וכי למערערת לא נגרמה ירידת
- 27 מחזורים אלא למעשה עלייה בהכנסות בתקופת הזכאות בהשוואה לחודשים המקבילים בשנת 2022
- 28 – שהיא שנת הבסיס שקבע המחוקק כאמת המידה להשוואה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

1

2

טענות שעלו בדיון שנערך ובמסמכים שהוגשו

3 15. המערערת הגישה מסמך הבהרות שפרסמה המשיבה בחוזר מיום 10.12.2025, בו הובהר כי "שינוי

4 מבני" כגון פתיחת סניף או הוספת אפיק פעילות, מצדיק התאמה של תקופת הבסיס, וטענה כי פריסת

5 תשתיות עמדות הטעינה - עונה להגדרה זו, ולכן יש לקבוע אף למערערת תקופת בסיס הנשענת על

6 נתוני שנת 2023 (ולא 2022).

7 16. בדיון שהתקיים ביום 26.04.2026, טענה המערערת כי פעילותה מבוססת על מכירת חשמל, בעוד

8 המשיבה טענה כי מדובר בהרחבת חזית. המערערת הבהירה בהודעה שהגישה לאחר הדיון, כי

9 הנושא מוזכר לאורך כתבי הטענות וההליך המנהלי.

10 17. המשיבה התנגדה לצירוף הודעה זו ודרשה למחוק סעיפים מההודעה, אולם בקשה זו נדחתה, שכן

11 נמצא כי אין בבקשה זו כדי לשנות באופן משמעותי מתמונת הדברים שהוצגה בפני ועדת הערר

12 ולפיה המערערת אכן עוסקת אף במכירת חשמל.

13 18. בהתאם לדברים שעלו בדיון שנערך, הוצע לצדדים מתווה להגשת סיכומים בכתב. הצדדים מסרו על

14 שיח שהתקיים ביניהם – בניסיון לאפשר למערערת להציג נתונים שביקשה להציג, ומשנמסר כי שיח

15 זה לא הביא לסיום המחלוקת, נקבע למען הזהירות דיון נוסף - שנערך ביום 17.9.26. תמונת הדברים

16 שעלתה בדיון זה לא הייתה שונה מזו שעלתה קודם לזו, ולפיה מחלוקת הצדדים נעוצה בשאלה האם

17 זכאית המערערת כי תקופת הבסיס לפיה יחושב האם היא זכאית לתשלום פיצויים, תהיה כפי שנקבע

18 ביחס לעסק חדש שנפתח בשנת 2023 - על בסיס מחזור העסקאות הממוצע בינואר-ספטמבר 2023,

19 אם לאו.

20

דיון והכרעה:

22 19. כאמור בראשית פסק הדין, מצאתי כי דין הערעור להידחות בהתאם [לתקנה 148\(ב\) לתקנות סדר הדין](#)

23 [האזרחי, תשע"ט-2018 ותקנה 28 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים \(סדרי דין\)](#), תשס"א-2000.

24 בנסיבות אלה, הנימוקים שלהלן, לא יכללו חזרה על מלוא היריעה – שנפרסה כדבעי בהחלטת ועדת

25 הערר, אלא הם יתמקדו במה שבעיניי הוא העיקר.

26 20. הפיצויים שמשולמים על ידי המדינה בגין הנזקים שנגרמו בעקבות מלחמת חרבות ברזל (להלן, גם:

27 "המלחמה"), נחלקים לשני סוגי פיצויים: האחד – שאינו רלוונטי לנו, הוא המשולם בגין נזק ישיר

28 שהוכח כי גרמה המלחמה למבקש הפיצוי. השני – הרלוונטי לנו ושמכוחו הגישה המערערת את

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

- 1 תביעתה לתשלום הפיצויים, הוא המשולם במסלול המכונה "המסלול הירוק", ועניינו קביעת נוסחה,
2 פשוטה וטכנית, המזכה את העומד בתנאיה בתשלום פיצוי (להלן: "הנוסחה").
- 3 21. יתרונה וחסרונה של הנוסחה, הוא בפשטותה. פשטות זו, מאפשרת את יישומה של הנוסחה באופן
4 מהיר, ללא בדיקות יתרות – ובכך היא מתאימה למסלול זה של הפיצוי, אשר אינו דורש הוכחת נזק
5 מעבר לירידת מחזוריים בשיעור העולה על 25% - בין החודשים בשנת 2023 לחודשים המקבילים
6 בשנת 2022 – אשר הוגדרה, בכל הנוגע לעסקים שהוקמו לפני 1.9.2022 – כ-"שנת הבסיס".
- 7 חסרונה של הנוסחה נעוץ אף הוא במתכונתה הפשוטה, ובכך שאין היא מתיימרת להגיע לתוצאה
8 מדויקת המתאימה באופן מדויק לכל מקרה ונסיבותיו.
- 9 מתווה הפיצוי במסלול זה, מיועד לספק פיצוי מהיר לציבור רחב, וככזה – מעדיף הוא שימוש בקווי
10 מבחן גסים, הלוכדים בקלות את מירב הציבור אותו חפץ המחוקק לפצות, ותוך ויתור מודע על
11 תשלום פיצוי מלא ומדויק באופן התואם את נסיבותיו של כל מקרה ומקרה.
- 12 22. יתירה מזו, במסגרת מתווה זה של פיצוי מהיר לציבור רחב, בחר המחוקק באופן מודע, בעיצוב
13 מנגנון פיצוי במסגרתו יהיו כאלה שלא יכולה להיות מחלוקת אמיתית כי ככל הנראה נפגעו (כלכלית)
14 מחמת המלחמה, ובכל זאת לא יזכו לכל פיצוי.
- 15 אציג לכך להלן שתי דוגמאות: הראשונה - כללית, והשנייה נוגעת באופן ספציפי למקרה של
16 המערערת:
- 17 א. ירידת מחזוריים, נמוכה מ- 25% : דוגמה לויתור גלוי וברור על מתן פיצוי מלא – שקבע
18 המחוקק, ניתן למצוא בעובדה שבמסלול הפיצוי בו עסקינן, לא ניתן פיצוי למי שהיקף ירידת
19 מחזורי עסקאותיו בהשוואה לתקופת הבסיס – נמוך מ-25%. אדם שכזה, שספג בתקופה
20 הרלוונטית – בגינה משולם הפיצוי, ירידת מחזוריים בהיקף גבוה, אך נמוך מ-25% - אינו זכאי
21 לכל פיצוי, וזאת גם במקרה בו לא יכולה להיות כל מחלוקת כי הוא ספג נזקים של ממש (לעיתים
22 בסכומים נכבדים) כתוצאה מהמלחמה.
- 23 ב. אי התחשבות בגידול בפעילות העסקית במהלך שנת 2023, קודם לפרוץ המלחמה: דוגמה
24 נוספת – הרלוונטית לנו בערעור כאן, היא בחירה מודעת של המחוקק, לא להביא בחשבון גידול
25 בהכנסות שהתרחש בשנת 2023 – וזאת ביחס למי שפתח את עסקו לפני 1.9.2022 :
- 26 ההשוואה, כפי שנעשית בנוסחה, בין "תקופת הבסיס" – שהיא: "התקופה המקבילה בשנת 2022
27 לתקופת הזכאות" (סעיף 38ד(א) לחוק) – משווה את מחזורי תקופת הזכאות למחזורי העסקאות
28 בתקופה המקבילה בשנת 2022, והיא אינה לוקחת בחשבון מקרה בו במהלך שנת 2023 הייתה
29 עלייה ברורה ומובהקת במחזור הפעילות העסקית. במקרה מסוג זה – כפי שהתרחש בעניינה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

- 1 של המערערת, בהחלט ייתכן כי הנתונים הכלכליים יצביעו על נזק שנגרם כתוצאה מהמלחמה
- 2 – בהשוואה להיקף הפעילות שהייתה בחודשים קודמים בשנת 2023, אלא שירידה זו בפעילות
- 3 העסקית – לא תזכה בפיצוי (במסלול פיצוי זה, לפיו הוגשה התביעה).
- 4 ועדת הערר הראתה באופן משכנע, כי עניין זה נדון בפני ועדת הכספים בעת חקיקת החוק, וכי
- 5 מדובר בקביעה מודעת של המחוקק. מעבר לאותו פרוטוקול וחשוב יותר, קביעה זו נובעת
- 6 מעצם אופן עיצוב הנוסחה, אשר הוראתה בעניין זה פשוטה וברורה: ההשוואה נערכת למחזורי
- 7 התקופה המקבילה בשנת 2022, ולא למחזורי חודשים קודמים בשנת 2023.
- 8 אפשר להצביע על יתרונות ועל חסרונות בדרך זו, אך לא יכולה להיות מחלוקת – כי זה המתווה
- 9 שקבע המחוקק.
- 10 23. המחוקק, בסעיף 38ג לחוק, סעיף ההגדרות, בהגדרת המונח - "מחזור העסקאות הקובע לעניין
- 11 תקופת הבסיס", קבע בס"ק (2), חריג לקביעתו כי תקופת הבסיס היא בשנת 2022, והוא מתייחס
- 12 במסגרתו אל –
- 13 **"ניזוק ... שפתח את עסקו בתקופה שמיום ו' באלול התשפ"ב (1 בספטמבר 2022) עד יום**
- 14 **י"ד באלול התשפ"ג (31 באוגוסט 2023) והודיע לרשות המסים בישראל על פתיחת עסקו**
- 15 **עד יום י"ד באלול התשפ"ג (31 באוגוסט 2023) ..."**
- 16 **(ההדגשה אינה במקור)**
- 17 עיון בהמשך הסעיף הנ"ל מלמד (ואין על כך מחלוקת) כי לגבי מי שפתח את עסקו אחרי 1.9.2022,
- 18 נקבעה תקופת בסיס הלוקחת בחשבון את כלל החודשים בהם העסק היה פתוח, ונערך לגביהם
- 19 חישוב ממוצע של מחזורי ההכנסה באותם חודשים. כך לדוגמה, במקרה של עסק חדש שנפתח בשנת
- 20 2023, ובמקרה כזה בלבד, שנת הבסיס תתייחס לחודשים משנת 2023.
- 21 24. המערערת מבקשת להיכנס לחריג זה, כך שתחול בעניינה ההוראה שנקבעה ביחס למי "שפתח את
- 22 עסקו" מיום 1.9.2022 ואילך. בדרך זו, תקופת הבסיס אשר תיקח בחשבון את חודשי הפעילות בשנת
- 23 2023 – תביא את המערערת לזכאות בתשלום הפיצויים.
- 24 אלא שאין חולק כי עסקה של המערערת נפתח במהלך שנת 2019, הרבה לפני התאריך 1.9.22 – בו
- 25 נקב הסעיף הנ"ל, ולכן הוראה זו אינה חלה בעניינה.
- 26 25. אלא שעל אף שמועד פתיחת עסקה של המערערת קדם ליום 1.9.2022, המערערת סבורה כי הגידול
- 27 המשמעותי בהיקף עמדות הטעינה שהיא מפעילה, מ-857 עמדות בסוף שנת 2022 ל-1,214 עמדות
- 28 בסוף שנת 2023, גידול המהווה תוספת של 357 עמדות טעינה וצמיחה של 42%, מצדיק לראות בה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

- 1 כמי שפתחה פעילות חדשה בשנת 2023 – ולכן יש לקבוע לגביה תקופת בסיס הלוקחת בחשבון את
2 חודשי שנת 2023.
- 3 טענתה של המערערת מתבססת על עמדת רשות המיסים, אשר הכירה בכך כי שפתח "סניף" חדש
4 לפעילותו, זכאי להיחשב, לצורך החוק והוראותיו, כמי שפתח עסק חדש. עמדה זו של רשות המיסים
5 (כמפורט בהחלטת ועדת הערר) הוצגה כבר בפני ועדת הכספים. לפי עמדה זו, פתיחת סניף חדש,
6 עשויה להיחשב כשקולה ל-"פתיחת עסק" חדש. לאור זאת, הרחיבה המערערת בטענותיה בפני
7 ועדת הערר, בהגדרת הביטוי "סניף", כאשר לטענתה – עמדת טעינה חדשה, צריכה להיחשב כ-
8 "סניף" חדש.
- 9 ועדת הערר בצדק דחתה טענה זו. ועדת הערר בהחלטתה פירטה ונימקה את קביעתה, ואיני מוצא
10 לשוב על הדברים. אסתפק בכך שאומר כי אף אני סבור כי במובן הפשוט של הביטוי - "סניף", לא
11 כלולה הצבת עמדת הטענה חדשה.
- 12 26. אלא שאבקש להדגיש, כפי שעשתה אף ועדת הערר, לא את הפירוש המילונאי של המילה "סניף"
13 וגבולותיו, אלא את מה שבעיניי הוא העיקר:
- 14 המקרה בו קבע המחוקק כי יש לקחת בחשבון תקופת בסיס שאינה החודשים המקבילים בשנת 2022,
15 הוא מקרה בו "נפתח עסק" חדש. רשות המיסים כרשות מנהלית, כפופה להוראות המחוקק.
16 פרשנותה של רשות המיסים, נועדה לצקת תוכן - כפי שהיא סבורה לשיטתה שיש לפרש את דברי
17 המחוקק, אך היא כמובן אינה מוסמכת לסטות מהמסגרת הברורה שהציב המחוקק בהוראותיו.
18 פתיחת "סניף", עשויה במקרים מסוימים להיחשב למעין פתיחת עסק חדש, וביחס למקרים שכאלה
19 – ורק לגביהם, יש מקום להחיל את הוראת המחוקק ביחס לפתיחת עסק חדש.
- 20 כפי שקבעה באופן ברור ובצדק ועדת הערר, מה שאירע אצל המערערת, היא צמיחה של אותה
21 פעילות עסקית שהייתה קיימת כבר קודם ליום 1.9.2022. המערערת החלה את פעילותה בשנת 2019,
22 ופעילותה אכן צמחה, והוסיפה לצמוח באופן משמעותי בשנת 2023.
- 23 צמיחה שכזו, של אותה פעילות הקיימת זה מכבר, אינה מהווה פתיחה של עסק חדש – ולכן היא
24 אינה נכנסת לגדר המקרה בו ורק בו קבע המחוקק כי - "ניזוק ... שפתח את עסקו בתקופה שמיום ו'
25 באלול התשפ"ב (1 בספטמבר 2022) ... – תחול לגביו תקופת בסיס הכוללת חודשים משנת 2023.
- 26 בצדק ציינה ועדת הערר, שניסיונה בהקשר זה ניכר מתוך דבריה, כי אם תתקבל טענת המערערת, לא
27 תהיה בפנינו כל אמת מידה של ממש, אותה נוכל להפעיל ביחס לכל מי שפעילותו הכלכלית צמחה
28 בשנת 2023 – ואשר יחפוז כי תקופת הבסיס שתילקח בעניינו בחשבון, תהיה מבוססת על חודשים
29 אלה משנת 2023.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

- 1 המחוקק באופן מודע וברור, בחר שלא לקחת בחשבון צמיחה כלכלית שארעה בשנת 2023, ביחס
- 2 לעסקים שהוקמו לפני 1.9.2022. עסק שכזה, שצמח באופן ניכר בשנת 2023 – כך שלא יכולה להיות
- 3 מחלוקת כי עסקו נפגע כתוצאה מהמלחמה, לא יזכה לפיצוי, אם - כפי שארע אצל המערער, ה
- 4 הכנסותיו בתקופה הרלוונטית במלחמה - עלו על הכנסותיו בתקופת הבסיס המקבילה בשנת 2022.
- 5 עם כל הסימפטיה וההבנה למערער, אני סובר כי בצדק קבעה ועדת הערר כפי שקבעה, וכי סטייה
- 6 מקביעה זו, תפתח פתח רחב, החורג מהמתווה הברור שקבע המחוקק ועומד בסתירה לו, ושאינ
- 7 בידנו קריטריונים של ממש בכל הנוגע לאופן יישומו.
- 8 27. ועדת הערר ציינה כדוגמה, מקרה של חברת השכרה, אשר הגדילה בשנת 2023 באופן ניכר את צי
- 9 רכביה. הגדלה זו משקפת גידול והתרחבות של פעילות עסקית קיימת, והיא אינה משקפת "פתיחת
- 10 עסק" חדש – כהוראת המחוקק. כך המצב גם בכל הנוגע להקמת עמדות טעינה רבות נוספות, מעבר
- 11 לאלה שהיו בידי המערער בשנת 2022.
- 12 28. לאחר שהוגש הערעור שלפניי, המשיבה פרסמה (ביום 10.12.25) חוזר שכותרתו: "הבהרות לחישוב
- 13 הפיצוי במסלול הוצאות מזכות ומסלול מחזורים".
- 14 בסעיף 3 לחוזר זה, נכתב:
- 15 ...ייתכנו מקרים בהם חל בעסק שינוי מבני כגון פתיחת סניף נוסף, שינוי מהות הפעילות או
- 16 הוספת אפיק פעילות חדש לאחר תקופת הבסיס. על כן, גם במקרים אלו תקופת הבסיס
- 17 תחושב בהתאמה החל מהיום בו בוצע השינוי המבני.
- 18 למען הסר ספק – הרחבת פעילות בה יבוצע חישוב מותאם היא אך ורק במקרה של שינוי
- 19 מבני כדוגמת פתיחת סניף, הקמת מפעל נוסף, שינוי מהות הפעילות או הוספת אפיק פעילות
- 20 וכיו"ב.
- 21 אין הכוונה לגידול שחל בהיקף פעילות קיימת. גידול במחזור כשלעצמו אינו מהווה הרחבת
- 22 פעילות ולא יקבל ביטוי בשינוי החישוב. (ההדגשה במקור)
- 23 חוזר זה רואה "שינוי מבני" בעסק - כ- "פתיחת עסק", והוא מזהה הקמת מפעל נוסף, שינוי מהות
- 24 הפעילות ופתיחת סניף חדש - כמקיימים דרישה זו.
- 25 אלא שעדיין, באופן ברור ומודגש, הובהר בחוזר כי אין המדובר בגידול שחל בהיקף פעילות קיימת.
- 26 גידול בפעילות קיימת, אינה בבחינת "פתיחת עסק" – לגביו חל החריג שקבע המחוקק כי פתיחת
- 27 עסק לאחר 1.9.22 תביא לקביעת תקופת בסיס הכוללת חודשים משנת 2023.
- 28 חוזר זה לא שינה אפוא את תמונת הדברים, ואין בו כדי לסייע למערער.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

- 1 ושוב, את הגבולות הציב המחוקק – ואלה מכתבים כי רק "פתיחת עסק" לאחר 1.9.22 תביא לשינוי
2 תקופת הבסיס. רשות המיסים – כרשות מנהלית, לא התכוונה ואף אינה מוסמכת לחרוג מגבולות
3 אלה שהציב המחוקק, ושאותם חובה לכבד.
- 4 הקמת עמדות טעינה חדשות, אינה בבחינת "פתיחת עסק", אלא התרחבות של פעילות קיימת. ביחס
5 לפעילות עסקית שנפתחה לפני 1.9.22 והתרחבה מאוחר יותר, תקופת הבסיס היא בשנת 2022 – כפי
6 שנקבע באופן ברור בחוק.
- 7 29. די בכך כדי לדחות את הערעור, ולהותיר את החלטת ועדת הערר על כנה.
- 8 30. למעלה מהנדרש ובשולי הדברים אציין כי ועדת הערר ציינה כי לא עלה בידי המערער להצביע על
9 גידול ממשי בהוצאות הקבועות (להבדיל מהשקעות הוניות ארוכות טווח), כך שספק האם הגידול
10 עליו הצביעה בעמדות הטעינה, מצדיק את הפיצוי שעיקרו מיועד לסיוע בהוצאות הקבועות של
11 העסק.
- 12 31. למעשה המערער לא הראתה כי עניינה שונה מעניינו של כל עסק אחר, שפעילותו צמחה במהלך
13 שנת 2023, ושהיה מעדיף על כן כי תקופת הבסיס תחושב בעניינו בהתאם לחודשי שנת 2023 ולא
14 בהתאם לנתוני חודשי 2022 – כפי שקבע המחוקק. בהעדפה שכזו אין די כדי להצדיק סטייה
15 מהנוסחה שקבע המחוקק. על כגון זה הציב בית המשפט את הכלל – ולפיו ככלל, אין לסטות
16 מנוסחה מסוג זה שנקבעה בחוק [ראו: רע"א 5033/23 קבוצת אינטלקט הפקה והוצאה לאור בע"מ נ'
17 מדינת ישראל – מנהל מס רכוש וקרן פיצויים (25.3.24) (להלן: "עניין אינטלקט") פס' 48 ואילך]. בידי
18 המערער לא עלה להראות כי נגרם לה עוול מיוחד, השונה מתוצאה דומה החלה בכל מקרה של מי
19 שעקב גידול בהיקף הפעילות הכלכלית - חישוב תקופת בסיס שונה מזו שקבע המחוקק, היה מוביל
20 לזכאות בפיצוי שהוא אינו זכאי לו כאשר מיושמות הוראות החוק כלשונן. אם לא נאמר כן, נימצא
21 מכירים בזכותו של כל מי שהיקף פעילותו בשנת 2023 גדל, לקבל פיצוי הלוקח בחשבון גידול זה
22 – וזאת בניגוד למתווה שקבע המחוקק.
- 23 אני סבור אפוא כי בצדק ציינה בעניינינו ועדת הערר כי איננו מוסמכים לסטות מהנוסחה שקבע
24 המחוקק ואשר לפיה גידול בהיקף הפעילות בשנת 2023 – אינו מזכה בפיצוי. הפיצוי נבחן מתוך
25 השוואה בין התקופה המקבילה בשנת 2022 - לזו בחודשי המלחמה בשנת 2023, ושעה שבהיקף
26 פעילות זו לא חלה ירידה בהיקף העולה על 25% (ולמעשה חל גידול) – בהתאם לקביעתו הברורה
27 של המחוקק וכפי שקבעה ועדת הערר – אין זכות לפיצוי.
- 28 אכן, בדומה לקביעה כי ירידה בהיקף נמוך מ- 25% אינה מזכה בפיצוי, אף הקביעה כי ההשוואה
29 במקרה של עסק קיים שהתרחב נעשית לחודשים המקבילים בשנת הבסיס – שנת 2022, היא בבחינת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עמ"נ 25-11-18192 אפקון תחבורה חשמלית בע"מ נ' רשות המיסים - קרן הפיצויים

1 הצבה של המחוקק את גבולות הפיצוי המשתלם. גבולות אלה אינם משקפים מצב אידיאלי, אך הם
2 חלק מאילוצי התקציב וגבולות אשר לנוכח זאת – רשאי המחוקק להציב [בהקשר זה, ראו האזהרה
3 מפני השלכות של פרשנות מרחיבה בכל הנוגע לתשלומי פיצויים בגין נזקי מלחמה, מעבר למסגרת
4 שקבע המחוקק, בפס' 42 לעניין אינטלקט].

5

6 32. סוף דבר:

7 מהטעמים שפורטו - הערעור נדחה.

8 המערערת תישא בהוצאות המשיבה בסך של 18,000 ₪. סכום זה ישולם תוך 30 ימים, שאם לא כן
9 יתווספו לו הפרי הצמדה וריבית מהיום.

10

11

12

13 ניתן היום, כ"ד תשרי תשפ"ז, 05 אוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.

14

אבי גורמן, שופט

15

16

